

N:o 50.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 26 april 1902.
— — — — Andra Kammaren den 26 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående tryggad besittningsrätt åt innehafvare af vissa å de åt presterskapet anslagna annex-, mensal- och stomhemman befintliga lägenheter.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 3.)

(Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 3) utlåtande n:o 22.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har uti väckt motion ifrågasatts vidtagande af åtgärder för att bereda tryggad besittningsrätt åt innehafvare af vissa lägenheter, befintliga å till presterskapet anslagna annex-, mensal- och stomhemman.

I afscende härå har i motionen anförts: På grund af kongl. brefvet till kammarkollegium den 12 november 1858 och kongl. skrifvelsen den 11 juli 1862 skulle annex-, mensal- och stomhemman, som vore anslagna till lön åt presterskapet, utarrenderas hvarje gång på 20 år, och afkastningen tillfalla vederbörande presterskap eller ingå till presterskapets lönerogleringsfond. Vid utarrenderingen föreskrefs vanligen af myndigheterna, att hvarken det hela eller någon del af egendomen finge öfverlemnas till annan person. Men allt sedan den tid, då presterna sjelfva hade dispositionsrätten öfver

dessa hemman, vore på många af dem uppförda hus, som tillhörde enskilda personer, vanligen daglönare och handtverkare. Dessa lägenhetsinnehafvares ställning vore synnerligen osäker. Då en ny arrendator tillträdde ett dylikt hemman, kunde det lätt hända, att han ville blifva fri från lägenhetsinnehafvaren och därför tillsade honom att nedrifva och bortföra sitt hus, som i så fall ofta nog blefve nästan värdelöst; tilläte arrendatorn, att huset finge stå kvar, kunde han så uppdrifva afgälden, att den blefve oskäligt betungande, och lägenhetsinnehafvaren af denna anledning nödgades antingen sälja sitt hus eller nedrifva det. Antalet sådana lägenhetsinnehafvare vore ej så obetydligt, som mången kanske trodde; det gäfves hemman af ofvannämnda slag, på hvilka 3, 4, ända till 7 sådana lägenhetsinnehafvare bodde.

Då lägenhetsinnehafvare å statens domäner genom Eders Kongl. Maj:ts nådiga skrifvelse till domänstyrelsen den 18 maj 1888 erhållit en väsentligen mera tryggad besittningsrätt till af dem innehafvande lägenheter, syntes det vara lämpligt att förläna de lägenhetsinnehafvare, som i motionen afsåges, liknande förmån.

Då det icke torde finnas skäl för att lägenhetsinnehafvare å till presterskapet anslagen, icke i förening med bostadsboställe brukad, utan på längre tid utarrenderad jord äro i sämre ställning än dylika å kronans utarrenderade egendommar, och då de för dessa senare på grund af Riksdagens anhållan utfärdade föreskrifter i tillämpliga delar torde kunna äfven med afseende på förstnämnda jord användas, får Riksdagen anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida några åtgärder kunna vidtagas för att bereda tryggad besittningsrätt åt innehafvare af vissa å de åt presterskapet anslagna annex-, mensal- och stomhemman befintliga lägenheter.

Stockholm den 26 april 1902.

Med undersåtlig vördnad.
